Canon de rugăciune către Sfântul apostol Iuda, ruda Domnului

(19 iunie)

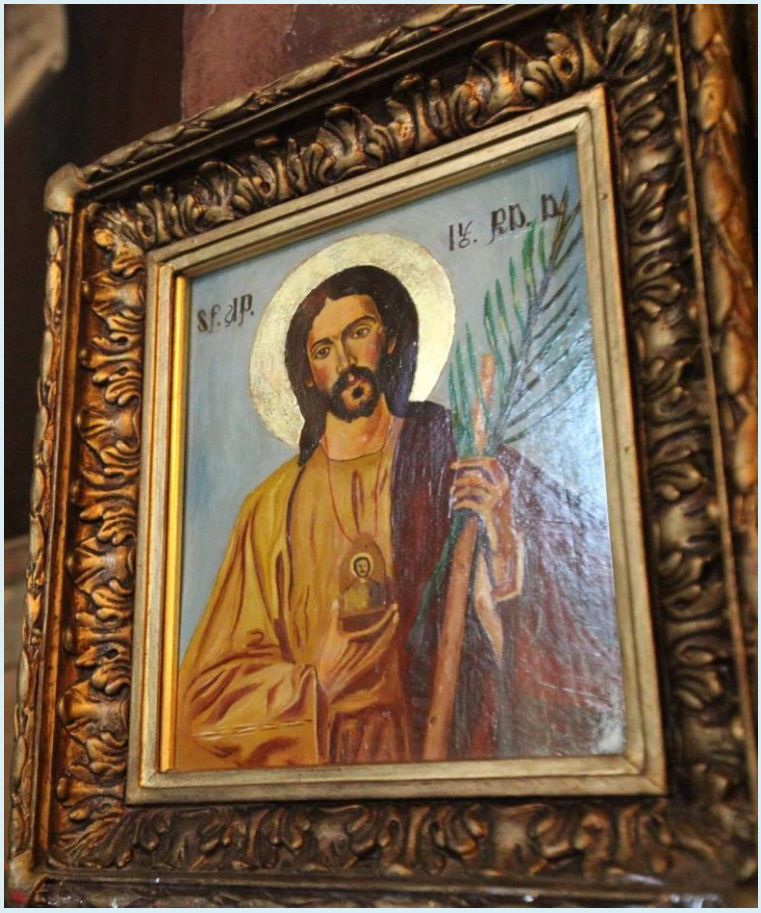

Sfântul apostol Iuda Tadeu sau Levi, ruda Domnului după trup (19 iunie):

https://www.academia.edu/43399392/Sf%C3%A2ntul_apostol_Iuda_Tadeu_sau_Levi_ruda_Domnului_dup%C4%83_trup_19_iunie_

https://archive.org/details/sf.-iuda-tadeul

https://www.slideshare.net/steaemy1/sf-iuda-tadeul

****

Materiale despre Sfântul apostol Iuda Tadeu sau Levi:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-ap-Iuda-Tadeul

https://archive.org/details/@steaemy?query=Iuda+ruda+Domnului

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Iuda

&&&

Troparul Sfântului apostol Iuda, ruda Domnului, glasul 1: Al lui Hristos frate şi mucenic tare, ştiindu-te pe tine, Sfinte Iuda, cu sfinţenie te lăudăm pe tine, cel ce ai călcat înşelăciunea şi credinţa ai păzit. Pentru aceasta astăzi prea sfântă pomenirea ta prăznuind, dezlegare de păcate cu rugăciunile tale luăm.

facere a lui Teofan

Cântarea 1

Irmos: Calul şi pe călăreţul în Marea Roşie, cel ce a sfărâmat războaiele cu braţ înalt, Hristos i-a scuturat şi pe Israel l-a mântuit, pe cel ce cântă cântare de biruinţă.

Stih: ***Sfinte apostole Iuda, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Tăinuitorule al celor cereşti, Sfinte Iuda prea înţelepte, ucenic al Mântuitorului şi părtaş al vieţii celei adevărate, mişcă-mi limba mea şi îndreptează-mi cuvântul pentru a te lăuda, fericite.

Stih: ***Sfinte apostole Iuda, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Trăgând jugul Mântuitorului, apostole şi brazdă tăind şi înnoind cu harul, sămânţa ai semănat şi mult rod ai adus celui ce te-a chemat, prea fericite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe Cuvântul, cel ce S-a întrupat aflându-L Învăţător şi cu razele Lui, de Dumnezeu văzătorule, fiind luminat, a doua lumină te-ai făcut, cu strălucirile celei dintâi, închipuindu-te, vrednicule de minuni.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Numai credinţa să spună, iar nu dovedirea minunilor celor mai presus de minte, de Dumnezeu Născătoare prea curată, că pe Dumnezeu, Cuvântul cel necuprins, L-ai născut îmbrăcat în Om.

Cântarea a 3-a

Irmos: Cel ce ai înfipt pe nimic pământul cu porunca Ta şi ai ridicat pe cel îngreunat, pe piatra cea neclintită a poruncilor Tale, Hristoase, întăreşte Biserica Ta, Unule, Bunule şi Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte apostole Iuda, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înălţatu-s-a bună podoaba ucenicilor lui Hristos mai presus decât toată mărirea; că aceia i-au fost lui prieteni şi de aproape şi rudenii şi împreună locuitori şi tainelor tâlcuitori.

Stih: ***Sfinte apostole Iuda, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Apostole Iuda, fraţii tăi te laudă pe tine, cel ce te-ai arătat frate după lege socotit, al Celui ce S-a arătat în trup, al Cuvântului celui ce a strălucit mai înainte de veci din Tatăl cel nenăscut şi pururea veşnic.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Omorându-ţi mădularele tale pe pământ, împreună ai locuit cu Hristos, Viaţa tuturor, prea fericite şi vestitor al petrecerii celei de viaţă purtătoare tu ai fost lumii, graiurile vieţii vestind.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Iată tu, mai mult decât toate, curată, eşti cu har dăruită, întrecut-ai cu sfinţenţia pe toţi, covârşit-ai toate şi mai înaltă decât toate Puterile cereşti te-ai arătat, Maică lui Dumnezeu fiind.

Cântarea a 4-a

Irmos: Dumnezeiască deşertarea Ta cunoscând-o Avacum cu mai înainte vederea, Hristoase, cu frică a strigat către Tine: spre mântuirea poporului Tău ai venit, ca să mântuieşti pe unşii Tăi.

Stih: ***Sfinte apostole Iuda, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Marele apostol al Domnului arătării Duhului învrednicindu-se, a fost iubit şi raza vederii Lui şi frumuseţea Lui a văzut.

Stih: ***Sfinte apostole Iuda, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind plin de harurile şi de darurile cele date ţie de la Dumnezeu, apostole, la limanul mântuirii îndreptează, pe cei ce te măresc pe tine cu cântări.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu puterea cea nebiruită a Preasfântului Duh fiind într-armat, slujitorule al celor de negrăit, alungi duhurile vicleniei cu cuvântul darului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Ceea ce ai zămislit în chip de negrăit pe Făcătorul tău şi Dummezeu, ceea ce eşti cu totul fără prihană roagă-L să ne izbăvească pe noi din primejdii şi sufletească mântuire să dăruiască celor ce te laudă pe tine, Stăpână.

Cântarea a 5-a

Irmos: Cel ce Te îmbraci cu lumina ca şi cu o haină, la Tine mânec şi către Tine strig: luminează sufletul meu cel întunecat, Hristoase, ca un Milostiv.

Stih: ***Sfinte apostole Iuda, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Părăsind umbrele Legii, chipul adevărului luminat l-ai propovăduit, agonisindu-ţi povăţuitor pe unicul Adevăr.

Stih: ***Sfinte apostole Iuda, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Porunca Cuvântului împlinind, apostole, ai înconjurat toate neamurile cu învăţăturile tale învăţându-le şi botezându-le cu chemarea Treimii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca o ploaie cerească, ca nişte rouă de sus, dumnezeiască vestirea ta, de Dumnezeu propovăduitorule, uscăciunea mulţimii zeilor a stricat, cu propovăduirea lui Dumnezeu cel Unul.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Omoară-mi patimile mele, de Dumnezeu Născătoare şi sufletul meu cel omorât cu muşcarea, păcatului ridică-l, Maica adevăratei Învieri.

Cântarea a 6-a

Irmos: Marea patimilor cea sălbăticită, cu viforul cel stricător de suflet, potoleşte-o, Stăpâne Hristoase şi din stricăciune mă scoate ca un Milostiv.

Stih: ***Sfinte apostole Iuda, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu învăţătura privirii la cele de sus şi cu luminate faptele vieţii, apostole al lui Dumnezeu, fiind strălucit, pe cei din adâncul necunoştintei i-ai luminat.

Stih: ***Sfinte apostole Iuda, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Trimiţi tuturor oamenilor cartea ta cea luminată şi plină de învăţăturile Duhului, de cele sfinte luminătorule prea minunate.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Văzătorul de Dumnezeu ca un cer cuvântător spune slava lui Dumnezeu vestind şi minunile Celui ce S-a arătat pentru noi cu trup.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Preasfântă Stăpână de Dumnezeu Născătoare, izbăveşte-mă de stricăciune şi tulburarea patimilor mele o potoleşte, ceea ce ai născut Izvorul nepătimirii.

Condac, glasul 1:

Podobie: Ceata îngerească...

Din rădăcină slăvită, odraslă de Dumnezeu dăruită ai răsărit nouă, însuţi văzătorule al Domnului, apostole, al lui Dumnezeu frate, propovăduitorule al lui Hristos, prea înţelepte, hrănind toată lumea cu rodurile cuvintelor tale, cu credinţa Domnului, prea fericite şi tăinuitorule al harului.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Pe propovăduitorul...

Cu minte tare ucenic ales tu te-ai arătat şi stâlp neclintit Bisericii lui Hristos, neamurilor ai propovăduit cuvântul lui Hristos, învăţându-le să creadă într-o Dumne-

zeire, din care pricină ai şi fost prea mărit şi ai primit harul vindecării, ca să vindeci neputinţele celor ce aleargă către tine, apostole Iuda întru tot lăudate.

Cântarea a 7-a

Irmos: Domnul părinţilor cel Preaînălţat văpaia a stins-o, pe tineri i-a rourat, pe cei ce cântau cu un glas: Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte apostole Iuda, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe cel ce a fost împodobit cu apropierea de Dumnezeire, pe apostolul Iuda, toţi să-l lăudăm, dumnezeieşte cântând: Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte apostole Iuda, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Limba ta cea mişcată de Duhul şi de Dumnezeu insuflată, a întors lumea cu propovăduirea lui Hristos, căruia toţi cântăm: Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Datu-ţi-a ţie Domnul cereasca moştenire şi scaun prea luminat, în care odihnindute, dumnezeieşte cânţi: Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Cu gura şi cu mintea, pe tine de Dumnezeu Născătoare toţi te propovăduim, Preacurată; că ai născut, pe Dumnezeu, căruia toţi cântăm: Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: Ţie, Făcătorule a toate, tinerii în cuptor dans a toată lumea împreună cântau: toate făpturile pe Domnul lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte apostole Iuda, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Bogăţia neamurilor şi cinstea împăraţilor şi slava ai luat, strigând, apostole; toate făpturile pe Domnul lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte apostole Iuda, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Toată raza Mângâietorului care a venit peste tine, fericite şi ai luat, strigând, mărite: toate făpturile pe Domnul lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Cu cântări credincioşii cinstim raza cea dată ţie, Sfinte apostole Iuda, cu osârdie cântând: toate făpturile pe Domnul lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Veniţi să cinstim frumuseţea lui Iacov, pe prea curata Maria, cu un glas strigând: toate făpturile pe Domnul lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Isaia dănţuieşte, Fecioara a avut în pântece şi a născut Fiu pe Emmanuel, pe Dumnezeu şi Omul. Răsăritul este numele Lui, pe care mărindu-L, pe Fecioara o fericim.

Stih: ***Sfinte apostole Iuda, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Strălucind mărite cu razele vărsărilor de lumină ale Duhului, strălucirile minunilor celor mai presus de fire tuturor le verşi, ca un ucenic al lui Emanuel; pe care slăvindu-L, pe tine, de Dumnezeu văzătorule, te fericim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Împreună cu Cetele îngereşti înainte stând împodobiţi, singurii privitori şi văzători ai Unuia Născut, ai celui ce a sărăcit cu trupul pentru noi; pe care cu dinadinsul acum rugaţi-L să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Ca ceea ce ai născut pe Ziditorul făpturilor, Preacurată, ai purtat începătura a tot neamul, care are slavă neasemănată şi prea înaltă. Pentru aceasta celui născut al tău închinându-ne, pe tine te slăvim.

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce

hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Al Stăpânului, cel ce S-a născut şi frate ai fost tuturor celor aleşi, apostole Iuda fericite, frate ai fost şi de Dânsul apostol ai fost trimis la toate marginile, prea lăudate, ca să semeni cuvântul credinţei tuturor şi să luminezi pe cei ce erau robi ai vicleanului stăpânitor al lumii, întru întunericul necunoştinţei. Pentru aceasta strigăm către tine: roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Căzând în ispitele de multe feluri ale vrăjmaşilor celor nevăzuţi şi văzuţi, de viforul greşelilor mele celor nenumărate sunt cuprins; ci ca la o ajutătoare caldă şi acoperământ al meu, la Limanul bunătăţii tale, prea curată, alerg. Pentru aceasta pe cel ce S-a întrupat din tine fără sămânţă, roagă-L, Preasfântă, pentru toţi robii tăi, cei ce te laudă neîncetat. De Dumnezeu Născătoare prea lăudată, cere de la Fiul tău şi Dumnezeu iertare de greşeli să dăruiască celor ce se închină după vrednicie naşterii tale.

***

Sfântul apostol Iuda a fost unul din cei doisprezece Sfinţi apostoli ai lui Hristos, trăgându-se din seminţia lui David şi a lui Solomon. El s-a născut în Nazaretul Galileii, din tatăl său, Iosif teslarul - logodnicul prea curatei Fecioare Maria - şi din maica sa Salomeea, nu cea din Betleem, ci alta. Maica lui a fost fiica lui Agheu, fiul lui Valahie şi fratele lui Zaharia, pe care a luat-o Iosif în însoţire legiuită şi i-a născut pe aceşti fii, care sunt pomeniţi în Evanghelia lui Matei: Iacob, Iosie, Simon şi Iuda. Însă acest sfânt, se numeşte Iuda al lui Iacov, numit fratele Domnului, căci pentru smerenie, singur se făcea nevrednic să se numească fratele Domnului după trup, de vreme ce la început a greşit din neştiinţă faţă de El, pe de o parte pentru necredinţă, iar pe de alta pentru neiubirea de frate. Cu necredinţă a greşit, precum adevereşte despre aceasta Sfântul Ioan, zicând: Nici fraţii lui nu credeau în El.

Sfântul Teofilact, spune că feciorii lui Iosif sunt fraţi ai Lui şi zice: "Fraţii lui, feciorii lui Iosif, îl ocărăsc - între care este şi acest Iuda". Însă de unde aveau ei această necredinţă? Din socoteala cea putredă şi din zavistie, pentru că obiceiul rudeniilor este ca totdeauna să urască mai mult pe ai săi, decât pe cei străini.

Deci, este arătat că Iuda de la început a greşit prin neştiinţă către Hristos, cu necredinţa şi cu zavistia. El a mai greşit şi cu neiubirea de frate, precum se scrie despre aceasta în viaţa Sfântului Iacov, fratele Domnului, pentru că Iosif - după întoarcerea din Egipt - împărţind pământul sau fiilor lui cei fireşti, pe care i-a avut cu femeia cea dintâi, a voit să facă parte şi Domnului nostru Iisus Hristos, Cel născut fără de sămânţă, mai presus de fire, din prea curata Fecioară, fiind atunci încă prunc mic, iar ceilalţi fii ai lui Iosif - între care şi acest Iuda - nu voiau să-L primească la moştenire împreună cu ei, ca pe Cel ce nu era născut din aceeaşi maică.

Dar Iacov L-a primit pe El, împreună moştenitor la partea sa, şi de aceea Iacov s-a numit "fratele Domnului". Deci, Sfântul Iuda, ştiind greşelile sale cele dintâi, nu îndrăznea să se numească fratele Domnului, ci numai al lui Iacov, precum scrie şi în scrisoarea sa, zicând: ***"Iuda, sluga lui Iisus Hristos şi fratele lui Iacov...".*** Acest sfânt apostol are încă diferite numiri.

Astfel, Sfântul Matei evanghelistul îl numeşte Levi sau Tadeu şi aceasta nu fără oarecare taine. Aceste taine le putem cunoaşte din tâlcuiri, pentru că Levi se numeşte "împreunat" sau "din inimă" sau "ca un leu".

⇒ *Deci, Sfântul Iuda s-a numit ca un Levi, pentru că după greşeala lui cea mai dinainte, ce o făcuse din neştiinţă, după ce a cunoscut că Iisus este adevăratul Mesia, s-a alăturat lângă Dânsul cu dragoste şi ca un leu s-a nevoit cu bărbăţie pentru El. Drept aceea, cu dreptate şi cu cuviinţă s-au zis despre dânsul aceste cuvinte, care în aceeaşi vreme s-au zis şi despre Iuda, fiul lui Iacov şi strămoşul lui Hristos: Iudo, pe tine te laudă fraţii tăi; culcându-te, ai dormit ca un leu, ca un pui de leu.*

⇒ *Tadeu se tâlcuieşte "lăudător" sau "mărturisitor". Deci, Sfântul Iuda a fost numit Tadeu, căci, lăudând şi mărturisind pe Hristos Dumnezeu, hrănea din învăţăturile sale apostoleşti pe cei ce erau prunci în credinţă, adică pe cei dintâi credincioşi ai Bisericii.*

Mai sunt încă şi unii care socotesc cum că acest Sfânt Iuda este supranumit Varsava, după Faptele Apostolilor. Acolo se zice: Au venit apostolii şi bătrânii cu toată adunarea să aleagă pe un bărbat dintr-înşii şi să-l trimită în Antiohia cu Pavel şi cu Varnava, anume pe Iuda, care se numea Varsava, adică "fiul întoarcerii", fiindcă,

după greşelile sale cele de mai înainte către Hristos, s-a întors prin pocăinţă, cu credinţă şi cu dragoste. Căci, în cele ce greşise mai mult, în acelea a arătat mai multă îndreptare.

El greşise mai întâi prin necredinţă, după aceea a crezut într-Însul fără îndoială şi s-a făcut apostolul şi propovăduitorul Lui. Greşise apoi către Hristos prin neiubire, iar după aceea atât L-a iubit, încât şi-a pus şi sufletul pentru Dânsul, pentru că avea mare râvnă pentru Hristos şi dorea ca toată lumea să-L cunoască pe El, adevăratul Dumnezeu, să creadă într-Însul, să-L iubească şi să-şi câştige mântuirea.

Această râvnă a lui este povestită şi în Sfânta Evanghelie. Căci, pe când Domnul grăia către ucenicii Săi: ***Cel ce mă iubeşte pe Mine, va fi iubit de Tatăl Meu şi Eu îl voi iubi pe el şi singur Mă voi arăta lui... atunci Iuda - nu Iscarioteanul, ci acest frate al Domnului după trup - a zis către dânsul: Doamne, de ce voieşti să Te arăţi nouă, iar lumii nu?*** Ca şi cum ar fi zis: "Doamne, nu numai nouă să ne dai cunoştinţa Ta, ci la toată lumea. Nu numai nouă singuri să ne arăţi mântuirea Ta, ci la tot neamul omenesc. Nu numai noi, robii şi ucenicii Tăi, ci toată lumea, cunoscându-Te pe Tine Făcătorul şi Mântuitorul nostru, să Te iubească cu căldură, să-Ţi slujească cu credinţă şi să Te prea mărească în veci".

După Înălţarea Domnului, Sfântul apostol Iuda a propovăduit pe Hristos în diferite ţări.

Despre aceasta ne spune Nichifor, scriitorul istoriei bisericeşti, zicând despre dânsul astfel: ***Dumnezeiescul Iuda - nu Iscarioteanul, ci altul - care avea două nume, Tadeu şi Levi, fiul lui Iosif şi fratele lui Iacov, cel aruncat de pe aripa bisericii, a propovăduit mai întâi Evanghelia în Iudeea, Galileea, Samaria, şi Idumeea, apoi în cetăţile Arabiei, în părţile Siriei şi ale Mesopotamiei; iar mai pe urmă, s-a dus în Edesa, în cetatea lui Avgar, unde mai înainte propovăduise pe Hristos alt Tadeu, care era unul din cei şaptezeci de apostoli.*** Acolo, dacă lipsea ceva din slujba acestui Tadeu, acest Iuda-Tadeu le-a împlinit bine. Să se mai ştie că Sfântul Iuda a binevestit cuvântul mântuirii şi în Persia, iar de acolo a scris în limba grecească Epistola sobornicească către credincioşi. Acea epistolă, deşi este scrisă pe scurt, este însă de mare înţelegere şi plină de învăţături folositoare.

Unele din acele scrieri erau dogmatice, adică despre taina PreaSfintei Treimi şi a Întrupării lui Hristos, despre deosebirea îngerilor buni de cei răi, şi despre înfricoşata judecată ce va să fie. Iar altele erau învăţătoare de obiceiuri, care sfătuiesc pe oameni a fugi de necurăţiile păcatelor trupeşti, de huliri, de mândrie, de neascultare, de zavistie şi de urâciune, de meşteşugiri şi de vicleşuguri, ca fiecare să

fie statornic în chemarea sa, în credinţă, în rugăciune şi în dragoste; în a se îngriji de întoarcerea celor rătăciţi la adevărata credinţă şi a se păzi de eretici, ale căror obiceiuri vătămătoare de suflet le-a arătat luminos, iar pierderea lor o asemăna cu a sodomitenilor.

În scrisoarea sa arată însă şi aceasta: Nu este destul pentru mântuire, ca să se lepede cineva de păgânească credinţă şi să se apropie de sfânta credinţă ortodoxă, ci se cuvine ca, pe lângă credinţă, să facă şi fapte bune. Pentru aceasta el aduce spre chip şi pilda celor pedepsiţi de Dumnezeu, îngeri şi oameni. Pe îngerii răi Dumnezeu i-a legat în întuneric cu legăturile cele veşnice şi spre judecata Sa îi păzeşte, deoarece nu şi-au păzit rânduiala lor. Pe oamenii cei scoşi din Egipt i-a pierdut în pustie, deoarece n-au umblat după chemarea lui Dumnezeu, ci s-au abătut la îndărătnicii. Astfel Sfântul apostol Iuda a arătat în trimiterea sa prin cuvinte scurte lucruri mari.

El a suferit multe dureri şi osteneli, trecând prin multe ţări, propovăduind pe Hristos, botezând şi încredinţând popoarele şi povăţuindu-le la mântuire.

Apoi, după ce s-a dus în părţile Araratului, întorcând mulţime de popor de la închinăciunea idolească la Hristos, a fost prins de închinătorii la idoli şi, după ce l-au muncit mult, l-au spânzurat pe un lemn în chip de cruce. Şi străpuns fiind cu suliţa de cei necredincioşi, şi-a sfârşit nevoinţa şi alergarea sa.

Deci, a trecut în cer la Hristos Dumnezeu, ca să-şi ia cununa cea veşnică a răsplătirii apostoleşti, fiind numărat în ceata celor doisprezece apostoli.

(Vieţile Sfinţilor - Pomenirea Sfântului apostol Iuda, rudă Domnului după trup)